

ČTVRTLETNÍK

Charity Ostrava

Červenec—Září 2004

③

Financováno z programu
PHARE Evropské unie

AKTUÁLNĚ

Podpora Charitního domu Salvator Krnov z fondů Evropské unie

V minulém čísle Čtvrtletníku jsem Vás informovala o probíhajících úpravách v Charitním domě Salvator Krnov a dnes chci tuto informaci rozšířit o zprávu o podpoře tohoto unikátního projektu z fondů Evropské unie. V měsíci červenci letošního roku jsme obdrželi grant ve výši 98.000 € v rámci rozpočtové linie Phare 2002 – realokace. Finanční prostředky jsou určeny na zakoupení vybavení charitního domu a úhradu provozních a mzdových nákladů spojených s realizací tohoto projektu. Během měsíce srpna a září nakupujeme a vybavujeme, abychom mohli od října přivítat první klienty.

M. Monsportová

Mobilní hospicová jednotka v praxi

Je to již 14 měsíců, co Charita Ostrava začala realizovat projekt „Zřízení mobilní hospicové jednotky“ (MHJ), který byl podpořen z Programu Phare Evropské unie. Projekt umožňuje poskytovat kvalitní, koordinovanou včasnou pomoc seniorům a lidem vyžadujícím paliativní péči v jejich domácím prostředí. Podporuje zvýšení kvality jejich života, uchování lidské důstojnosti ve stáří a v terminálních stádiích života. Umožňuje do péče o klienty odbornou radou a etickým přístupem začlenit i rodinné příslušníky a předcházet tak oslabení stávajících sociálních vazeb, eliminuje vyloučení seniorů z jejich rodinného a společenského dění. Tým MHJ se skládá z lékařů, dvou kvalifikovaných zdravotních sester, psychologa, fyzioterapeuta, sociálního pracovníka, duchovního a hospicových dobrovolníků. Působnost Mobilní hospicové jednotky je omezena pro město Ostrava a jeho příměstské oblasti. K zapůjčení poskytujeme klientům MHJ zdra-

votnické pomůcky (polohovací postele, odsávačky, lineární dávkovače, kyslíkový přístroj, antidekubitní matrace, mechanické vozíky, toaletní židle).

Za dobu své působnosti MHJ měla v péči 23 klientů, z nichž jsme 20 doprovodili na jejich poslední cestě. Nadále probíhají kurzy hospicové péče pro dobrovolníky a zaměstnance Charity Ostrava. V současné době probíhá již IV. běh tohoto kurzu. Každý dobrovolník by měl v rámci kurzu absolvovat 35 hodin teorie, 20 hodin praxe v zařízeních Charity Ostrava a tři hodiny supervize. Teprve po řádném ukončení kurzu, a pokud se osvědčí i v praxi, obdrží certifikát, který ho opravňuje k doprovázení nemocných a umírajících. Hospicovní dobrovolníci navštěvují charitní střediska a oddělení Fakultní Nemocnice s Poliklinikou v Ostravě. Od ledna do července 2004 byli naši dobrovolníci u 47 klientů cca 330 hodin.

D. Tichý, DiS.

Podpořila nás Evropská unie

Z rozpočtu Phare 2002 – realokace byl podpořen projekt „Inovace forem rezidentní a respitní péče“ částkou 98 000 Eur. Cílem projektu je posílení sociálních a zdravotních služeb pro seniory v našem kraji, zkvalitnění dosud poskytované služby a její nabídnutí většímu počtu uživatelů, jelikož v našem kraji poptávka stále převyšuje nabídku.

Díky podpoře Evropské unie a rovněž Magistrátu města Ostravy bude Charitní dům

sv. Alžběty rozšířen o dalších cca dvacet sedm lůžek. Dále bude zřízeno Denní centrum pro seniory v Ostravě-Bělském Lese, které bude zajišťovat péči o seniory v době, kdy jsou jejich pečující rodinní příslušníci v zaměstnání. Třetí aktivitou, která je v rámci projektu realizována, je služba SOS volání pro seniory.

H. Brenčková

SOS volání pro seniory

Chcete se Vy sám/a cítit bezpečněji? Máte příbuzného nebo známého seniora, který žije sám? A chcete být klidnější, že v případě nutnosti si dokáže přivolat pomoc, i když jeho momentální zdravotní stav nebude dovolovat, aby se pomoci dovolal z telefonního přístroje?

V rámci projektu „Inovace forem rezidentní a respitní péče“, který byl podpořen z programu Phare 2002 – realokace Evropské unie, připravujeme rozšíření našich služeb seniorům o službu SOS volání.

Tato služba má sloužit především lidem, kteří žijí sami (ale nejen pro ně), jsou zcela či částečně soběstační a chtějí se cítit bezpečně, tzn. nemít obavy, že v případě, že budou potřebovat něčí rychlou pomoc, zůstanou bez pomoci. Zařízení SOS volání, které těmto lidem nabízíme, dokáže pomocí jednoduchého tlačítka, které dotyčný člověk nosí buď jako náramek na ruce, nebo jako přívěsek na

krku, přivolat rychlou pomoc. Přivolání pomoci je tak mnohem jednodušší a rychlejší než vytáčení čísla na telefonním přístroji a mnohdy může být také jediným způsobem, jak se pomoci dovolat.

Podle požadavků klienta se v systému nastaví pořadí telefonních čísel, která se v případě stisknutí tlačítka automaticky za sebou vytáčejí, dokud hovor někdo nepřijme. Klient tak může vyslat signál, že potřebuje pomoc, například svým příbuzným či sousedovi, Charitní ošetrovatelské službě a Záchraně službě. Tato služba je zpoplatněna jednorázovým instalačním poplatkem ve výši 700 Kč a dále pak měsíčním paušálem 150 Kč. Servis a preventivní údržba zařízení je smluvně zajištěna.

Kontaktní osoba: Charita Ostrava, Helena Brenčková, tel.: 596 787 691, e-mail: helena.brenčkova@caritas.cz

H. Brenčková

Klub seniorů Charity Ostrava

Klub seniorů Charity Ostrava byl založen v září 2001 a od té doby se členové klubu setkávají pravidelně každou třetí středu v měsíci. Na programu setkávání jsou různá zajímavá témata ze společenského, kulturního a duchovního života. Činnost našich seniorů je různorodá – pomáhají osamělým seniorům při nákupu či úklidech, udržují zahrádku Charity Ostrava, pletou obvazy pro malomocné v Indii a Africe, společně se připravují na vánoční či velikonoční svátky a nebo si vyměňují zkušenosti při šálku čaje či kávy.

Členem Klubu seniorů Charity Ostrava se může stát každý senior-seniorka, který má zájem

o některý z těchto programů. Členové klubu se budou setkávat ve společenské místnosti ředitelství Charity Ostrava od 14.00 do 16.00 hod. Zahájení letošního klubu bude dne 22. září 2004 ve 14.00 hod. na již zmíněném místě.

Přijďte mezi nás, budeme se na Vás těšit.

Kontakt: Klub seniorů Charity Ostrava, Kořenského 17, 703 00 Ostrava-Vítkovice tel.: 596 787 691 (paní Eva Teicherová) e-mail: eva.teicherova@caritas.cz

E. Teicherová

Přichází podzim...

„Už je podzim, hnědá hlína lepí se nám na paty, a z modrého nebe zbylo jenom Hance na šaty...“

Přes půl století si pamatuji tuto školní básničku. Vyvolávala ve mně představu podzimu jako doby, kdy mizí modré nebe, je blátivo a nepříjemně. Mé dětské zkušenosti tuto představu poopravily. Vnímala jsem

jen jako nepříjemné a těžké. Ubývá nám sil, přicházejí různé nemoci, změny v rodině, odchod do důchodu, nemožnost cestování. Jestliže se soustředíme jen na tyto jevy, které opravdu stárnutí a stáří doprovázejí, uniká nám skutečná krása těchto let.

nejen kaluže, v těch se báječně brouzdalo v gumákách, ale také barevné listí na stromech, zvláštní svit sluníčka přes oblaka, kouř ohýnku, kde jsme si pekli brambory.

Podzim přinesl také dostatek ovoce. Naše maminky toho využívaly a vzpomínka na švestkové knedlíky nebo jablečný štrůdl patří k „rodinnému stříbru vzpomínek z dětství“. Svátek „Dušiček“ byl spojen s cestami na hřbitovy. Někdy za sluníčka, jindy už ve sněhu. Bylo to dobrodružství, jestliže se jelo do vzdálených míst. Setkání s příbuznými, vzpomínky na zemědělské vyvolávaly v dětech pocit kontinuity s lidmi, které třeba nepoznaly.

A už nastávalo těšení na nejkrásnější svátky v roce – Vánoce. Probíraly se recepty, ty osvědčené se předávaly méně zkušeným kuchařkám. Z malého kapsného bylo třeba nakoupit dárky. Naštěstí byl v obchodech dostatek voňavých mýdel, laciných kolínských a pitralonů. Teď ještě udržet tajemství a neprozradit dárky předem.

Stárnutí a stáří je také přirovnáváno k „podzimu života“. Často toto životní období chápeme

Naše rodiny se „rozkošatily“, vydaly své plody v podobě vnoučat. Čas strávený s nimi je pro většinu starších lidí osvěžením. Pomalejší životní rytmus nám dovoluje sledovat změny ročních období a radovat se z jejich proměn. Nedostaneme se už k moři, ale třeba objevíme kouzlo výletu do polí za městem, poklidného posezení na lavičce před domem.

Stárnutí a stáří je také obdobím hodnocení svého života a vztahů k lidem, těm nejbližším i těm vzdáleným. I teď můžeme být někomu k užítku, třeba radou a povzbuzením. Nemusíme už být v roli soudce a rozhodčího různých situací, jak od nás žádal předešlý život. Nadhledem, předáním zkušeností, tolerancí můžeme ostatním prospět nejvíce.

Anebo možná těmi švestkovými knedlíky, o kterých si budou děti a vnoučata vyprávět i tehdy, když už tu nebudeme?

Přeji Vám i sobě hezké prožití podzimu jako ročního období, i „podzimu života“.

Mgr. L. Benedíková

Krátké story o kohoutovi...

V naší charitní pečovatelské službě rozvzáíme obědy jak v městské aglomeraci, tak i do vzdálenějších obvodů města Ostravy. Především v příměstských částech žijí naši klienti obklopeni domácími zvířaty a svými domácími mazlíčky, kteří své pány dokáží také dostatečně ohlídat.

Při pravidelné dodávce obědu se najednou objevil velmi agresivní kohout a skočil našemu pracovníkovi na záda. Ten se jen vlastní duchapřítomností zachránil před poraněním. Zde máme ponaučení, že neustále musíme být ve střehu. Kohout samozřejmě dále obývá a vládne svému teritoriu.

M. Dostálová

Ostatky svaté Kláry v Hrabyni

V úterý 31. srpna 2004 v kapli Charitního centra sv. Kláry byly vystaveny ostatky patronky našeho střediska sv. Kláry z Říma k 750. výročí úmrtí této světice. Každý mohl poděkovat a poprosit naši přímluvkyni o pomoc a přímělu ke zdaru našeho započatého charitního díla v Hrabyni. V rámci uctívání ostatků bylo svátostné požehnání a každý z přítomných mohl osobně uctít svatou Kláru – patronku našeho společenství.

Sv. Kláro, oroduj za nás a buď nám pomocnicí a přímluvkyní v naší službě pro bližní.

F. Horská

Úspěchy při terénní práci

Počátkem roku rozšířila charitní poradna svou činnost o novou službu – terénní práci. Pro bližší vysvětlení, jedná se o pomoc klientovi mimo prostor naší poradny. Klientům můžeme být nápomocni při jednání s úřady i s jinými institucemi, v případě potřeby můžeme klienta navštívit také v jeho domácnosti a řešit jeho záležitosti v jemu blízkém prostředí.

Tyto možnosti byly příčinou navázání spolupráce i s paní Danielou, která se potýká s následky cévní příhody, kdy vedle motorických problémů trpí velkou komunikační bariérou.

Paní Daniela vystudovala na vysoké škole výtvarný obor a řadu let se věnovala malířství, což bylo zároveň jejím koníčkem. Následkem zmiňované události však o tuto svou zálibu přišla a kromě toho se ocitla v naprosté izolaci, neboť řeč a jazyk je v naší společnosti nutným předpokladem kontaktu.

Při prvním setkání jsem zdaleka netušila, jakou pestrostí a originalitou bude naše spolupráce poznamenána. Předpokladem pro úspěch celého procesu doprovázení bylo zvládnout požadavek vzájemného dorozumění. A to je oblast, ve které logicky tápal každý, kdo s paní Danielou nebyl ve stálém kontaktu, tedy i pracovníci sociálních úřadů, zdravotních zařízení či spořitelny a pošty. Měla jsem možnost získat zkušenost, jak přes počáteční nedůvěru všichni tyto úředníci či zdravotní personál vítají naši vzájemnou spolupráci a poskytování objektivních informací velice oceňují. Nemožnost zjistit důležité informace by v tomto případě mohlo vést k mnoha omylům při vyřizování osobních věcí, pro paní Danielu by bylo setkání, které je provázeno neschopností sdělit podstatná fakta, velmi stresující.

Paní Daniele jsem tedy vděčná nejen já, ale i pracovníci dalších institucí za cennou zkušenost, kdy vzájemná spolupráce má pozitivní dopad nejen na práci každého z nás, ale i na řešení situace, ve které se paní Daniela nalézá.

K. Pekárková

Jak zvelebujeme naši Jeremenkovu 8

Když jsme se v únoru tohoto roku přestěhovali do prostor u Mírového náměstí ve Vítkovicích, čekala nás jen částečně zařízená kancelář s hovorovou. Do dvou místností nám zatékalo a omítky na chodbách už dlouho neviděly svěží barvy. Od té doby se již ale spousta věcí, lidově řečeno, „dala do pohybu“. Začneme u samotné budovy, na kterou byla umístěna nová informační cedule. Když proklouznete vraty, čeká vás ještě pár metrů chodníku lemovaného novým plotem k samotným dveřím do vstupní chodby. Ta byla spolu s chodbou v prvním patře nedávno nově vymalována, což vylepšilo kolorit střediska a celkový první dojem. V místnosti, která sloužila jako provizorní kuchyň, budujeme v současné době čekárnu pro klienty, kam plánujeme umístit pohodlná křesla, stůl, spoustu obrázků

a květiny. Malá zadní místnost, která dříve sloužila jako sklad materiálu, se nám postupně mění v kuchyňku. Je pravda, že není ještě zprovozněna, ale vše se v dobrém slova smyslu vyvíjí. Těmito letními úpravami ale zdaleka nekončí naše náročné plány na zvelebení střediska... rády bychom časem nechaly odstranit nefunkční trubky ve vstupní chodbě, natřely nově schodiště nebo vyměnily okno v kuchyňce. Uvědomujeme si velice dobře, že změny chtějí nejen svůj čas, ale i přísun financí.

Na závěr bych ráda touto cestou poděkovala všem, kteří se podíleli na již provedených úpravách ke spokojenosti nejen nás samotných zaměstnanců, ale především klientů, pro které chceme připravit co nejpříjemnější prostředí.

M. Malíšková

Vyrostou z dětí budoucí dobrovolníci?

S dobrovolnickou službou je nejlépe začínat již v útlém věku...

Touto pravdou se řídí také naše ošetrovatelky, a proto vychovávají své potomky k tomu, aby se nestyděly předvést to, co umí, našim klientům, a tím je potěšit a povzbudit. A když se k nim přidají ještě děti z různých škol, není o radost z dětských návštěv u nás nouze.

Také se snaží pomáhat a docela jim to jde. A že jejich pomoc klienti velmi rádi přijímají, o tom se ani nemusím rozepisovat. Tak si říkáme, že není ta mladá generace zas tak špatná, jak to často slyšíme z úst těch dříve narozených.

E. Lantová

Tradiční pouť ke sv. Kláře

V letošním roce už podruhé připravilo Charitní centrum sv. Kláry v Hrabyni „Tradiční pouť ke sv. Kláře“. V sobotu 7. srpna 2004 v 15.00 hod. se pomalu začali scházet lidé jak z areálu, tak z blízkého okolí.

Program zahájila skupina historického šermu „Rytíři sv. Grálu“, která ve svém vystoupení předvedla ukázky soubojů, historického divadelního představení a dobových tanců. Po malé přestávce následovala ukázka dravců a sokolnictví se zajímavým výkladem.

Závěr patřil dechové hudbě Dolnobenešovská Galánečka, která hrála k tanci i k poslechu. Počasí bylo nádherné a každý rád využil i bohatého občerstvení, které bylo připraveno.

Celá akce trvala do večerních hodin a snad můžeme s potěšením konstatovat, že byla jak pro návštěvníky, tak pro ty, kteří se podíleli na přípravě, příjemně stráveným časem.

Poutní slavnost vyvrcholila v neděli 8. srpna 2004 v 15.30 hodin slavnostní mší svatou. Předě mši vystoupil komorní smíšený sbor CANTICUM NOVUM, jehož vystoupení bylo důstojnou přípravou na slavení Eucharistie.

Nezbývá než věřit, že se sejdeme opět za rok a vytvoříme tradici, která vejde do širšího povědomí.

F. Horská

V dnešním rozhovoru se čtenářům Čtvrtletníku představí ředitel Charity Ostrava, pan Martin Pražák.

Pane řediteli, mohli byste čtenářům Čtvrtletníku sdělit něco o svém životě před působením v charitě?

Můj profesní život začal někdy v roce 1983, kdy jsem po ukončení prvního semestru Vysoké školy zemědělské byl dva roky na nemocenské. Po gymnáziu jsem totiž začal studium na VŠ a při fotbalovém utkání, hrál jsem za Slavoj Vyšehrad, jsem měl komplikovaný úraz, jehož léčení si vyžádalo zmíněnou nemocenskou. Po uzdravení jsem nastoupil jako normovač do Vítkovických železáren. Z Vítkovických železáren jsem odešel pracovat do podniku Projekta, kde jsem dělal hlavně na projektech zdravotní techniky. Tam byl můj vedoucím pan Ing. Švejnoha, pozdější pracovník ostravsko-opavského biskupství. Později přišla nabídka z Výstaviště Ostrava. Tam jsem pracoval tři roky jako asistent ředitelů, kteří pracovali na Výstavišti Černá louka. Všechna ta zaměstnání měla pro mě klíčový význam. Zejména ve Vítkovických železárnách šlo o prostředí vyložené ateistické, zejména jeden z vedoucích nenáviděl vše, co souviselo s náboženstvím a odporovalo jeho názorům vůbec. Byla to fantastická škola, i když ta nejtvrďší v mém životě. Jako asistent ředitele jsem se naučil spoustu věcí, které souvisí s řízením, s vnitřním právním prostředím, s výběrem personálu apod.

středí vyložené ateistické, zejména jeden z vedoucích nenáviděl vše, co souviselo s náboženstvím a odporovalo jeho názorům vůbec. Byla to fantastická škola, i když ta nejtvrďší v mém životě. Jako asistent ředitele jsem se naučil spoustu věcí, které souvisí s řízením, s vnitřním právním prostředím, s výběrem personálu apod.

Jak jste se dostal k práci v charitě?

V roce 1993 jsem přijal nabídku od tehdejšího ředitele Charity Ostrava Josefa Korbely. Byl jsem pověřen technickým a organizačním zabezpečením prací souvisejících s dokončením a zprovozněním charitního střediska pro osoby se zdravotním postižením Salvátor v Krnově. Následně jsem k tomu dostal další úkoly související se vztahy s veřejností. V roce 1997, kdy vznikla Diecézní charita ostravsko-opavská, jsem dostal nabídku místa ředitele Charity Ostrava. Samozřejmě, šla mi z toho hlava kolem. Měl jsem sice určité zkušenosti z dřívějších zaměstnání, ale 70 lidí jsem nikdy nevedl. V této funkci působím dosud.

Jaké máte plány do budoucnosti?

Nemám žádné mimořádné plány. Chci přispívat k zabezpečení kvalitních charitních služeb. Momentálně cítím charitu jako své povolání a je pro mě nejdůležitější, aby Charita Ostrava byla kvalitní po stránce profesionální, lidské i duchovní. Pokud mě Pán pošle jinam, půjdu tam, kam bude třeba. V rodině bych byl rád, kdyby se nám podařilo dobře vychovat naše čtyři děti, aby neztratily víru, neviděly lidi

a svět v černobílých barvách a byly dobrými lidmi. Máme tři děvčata a jednoho syna, Veronika studuje druhým rokem na konzervatoři, Vojta jde na průmyslovku na obor výpočetní technika, druhá dcera je na Základní škole a nejmladší čtyřletá chodí do Mateřské školy.

Za rozhovor děkuje M. Machálek

Podzimní – pšenice rozemletá

Vzpomínáte si na olympijské hry? A na závěr? Bylo to vskutku pěkné podívání. Velkolepá vizuální show.

V rovině estetické lze jistě diskutovat nad povedeností celého projektu. Bylo to však především pro radost sportovců a nás diváků. A asi se to povedlo. Ale ani zde jsem se neubráníl jistým myšlenkovým pochodům. Stadion byl ozdobený pšenicí – symbo-

zachování souznění mezi mnohými dalšími principy a skutečnostmi, lidmi a jejich seskupeními, jednotlivými fázemi lidského života. Antika nás skutečně mnohému učí.

Ovšem zkušenost téměř každého dne mě vede k dalšímu: pšenice rozemletá – chléb. Ten dobrý, životodárný! To rozemletí není samo o sobě příjemné, většinou je nevidíme jako krátkodobý a jed-

lem souznění Země a Slunce – a to ve tvaru spirály – symbolu nekonečna. Průběh her byl dokonce prokládaný poselstvími, jež nám přinášely různé celebrity – vcelku hodně humanity. A většinou jsme rádi, že nás někdo takto pozvedá. Estetikou, myšlenkou, úspěchem k souznění a nekonečnu!

Je třeba být „škaradým“, aby to pozdvížení přitáhlo zpět k zemi? Řekl: „No jo, ale když jsem v pondělí, den poté, stál v šest ráno na tramvajové zastávce a vůbec se netěšil na nekonečný koloběh všednosti...“ Ne, ne. To je příliš kontrastní. Pomalu...

Je mi čtyřicet, rodiče stárnou, sám se pomalu „přehupuji“ ke zralosti. K čemu bude myšlenka o souznění Země a Slunce a nekonečnu? K něčemu bude. Určitě mě přivede k myšlenkám o potřebě

noduchý proces. Je však nutné. Pak to pokračuje. Sice jinak, ale pokračuje. Už zde není krásný klas. Jeho užitek však není omezen hranicí krásy a možností obdivu. Nakonec se přeci jen mohu dopracovat k nadějnému pohledu i na věci lidského života, ve kterém možná ubylo krásy a třeba již není uprostřed lidského dění. Stává se pšenicí rozemletou. Ovšem je nejen zachována podstata lidského bytí, lidské já – to nejosobnější, ano, bytost sama. Víra v Krista Pána mi to umožňuje. To tedy následuje po antice. Člověk je proměněn!

No, a opět se zkusme postavit, tentokrát s těmito pravdami, na tramvajovou zastávku v pondělí v šest ráno. Ale ne! Raději si dám do úst další kousek chleba. Ovšem, mohu se také pomodlit. Velice osobně.

k.u.f.a.

V období července až září letošního roku se dožívají významných životních a pracovních výročí tito naši spolupracovníci:

Bártová Blanka
Bochňáková Zdeňka
Cvešperová Jindřiška
Olbrechtová Anna
Siudová Libuše

Stuchlá Anna
Šromová Eva
Volek Libor
Ing. Fiury Zdeněk

**Do dalších let jim přejeme mnoho životních
i pracovních úspěchů, hodně zdraví
a především radost ze života a ze služby pro druhé.**

„Prvotním smyslem našeho života je pomáhat druhým lidem.

Pokud nemůžete pomoci, alespoň neublížujte.“

Dalajláma

Charita Ostrava přijme

ZDRAVOTNÍ SESTRY A OŠETŘOVATELKY U LŮŽKA do nepřetržitého třisměnného provozu pro rozšířený provoz Charitního domu sv. Alžběty, zařízení pro přechodný pobyt seniorů a osob se zdravotním postižením v Ostravě-Zábřehu. U zdravotní sestry požadujeme min. vzdělání SZŠ a absolvovanou nástupní praxi, u ošetřovatelky minimálně tříměsíční ošetřovatelský kurz. Zájemci necht' kontaktují vrchní sestru, paní Janu Kotulovou, na tel. číslo 595 781 656.

Je nutno předložit písemnou žádost s dokladem o vzdělání a strukturovaný životopis. Uchazečům nabídneme dobré pracovní zázemí a adekvátní finanční ohodnocení.

LIBREX, spol. s r.o.
www.librex.cz
sponzor Charity.cz

ČTVRTLETNÍK CHARITY OSTRAVA

Vydává ředitelství Charity Ostrava, Kořenského 17,
703 00 Ostrava pro vlastní potřebu.

Registrace: MK ČR E 14375

Zodpovědná osoba: Helena Breníková

tel: 596 621 094, 596 787 691

e-mail: helena.brenikova@caritas.cz,

náklad 1000 výtisků, neprodejně

**SPONZOR
INTERNETU**

